

GLASUR (1) *sb m*

glasur a. glazur.

N sg glâsur.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w. (z Cn).

Bursztyn; electrum Cn: Electrum. Latine Succinum, Burstin [...], Kley drzewny albo żywica yeft dwoyaka yedná drzewna druga ziemna/ á táž yeft złota/ pry której piąta część írebra yeft włafnym ymieniem zowa [!]/ Glefum albo glafur. Mqcz 101b.

Synonim: bursztyn.

Cf GLESUM

AL